

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I lov om varmforsyning er der tillagt energiministeren meget stor magt. Dette er selvfølgelig gjort af hensyn til de overordnede hensyn, der kan være behov for at tage, for at tilpasse den lokale varmforsyning til de forsyningsvilkår, som energisituationen i verden tvinger Danmark til at leve under.

Men der er slet ikke sat nogen begrænsninger på energiministerens magtbeføjelser. Der er på rimelig måde lagt op til en lokal kortlægning, men der er ikke sikret tid til, at borgerne i den enkelte kommune eller det enkelte by- eller landsbysamfund inden for kommunen får mulighed for virkelig at tage del i det lokale arbejde med varmeplanlægningen.

Og i den sidste ende er det energiministeren, der afgør, hvorledes også den lokale varmforsyning skal udformes.

Dette er urimeligt. Det fører til en stærk centralistisk styring, der sandsynligvis vil gennemtvinge lokale løsninger, der i nogle tilfælde er meget uhensigtsmæssige, fordi centraladministrationen ikke kan være den bedste instans til at vurdere, hvilken udformning af varmforsyningen der er bedst under de givne lokale forhold. Den beslutning bør træffes af de lokale beboere, som skal leve med og betale for varmforsyningen.

Den manglende lokale medbestemmelse medfører, at folk vender sig imod en måske ellers fornuftig planlægning. Under de givne vilkår med priser, afgifter, tilskud og miljøkrav må det være den lokale befolkning, der beslutter og derigennem føler sig medansvarlig for den planlægning og de projekter, der gennemføres lokalt. En gennemtrumfning af centrale beslutninger uden begrundelser, der kan overbevise lokalt, kan kun føre til konfrontationer i første omgang og til passivitet og mistillid til centrale myndigheder i anden omgang.

Formålet med dette lovforslag er:

For det første at sikre tilstrækkelig tid til, at den lokale befolkning kan nå at sætte sig ind i problemerne og deltage i diskussionen, inden der er taget beslutninger eller udarbejdet oplæg, da disse vil

være svære at ændre på, når de først er sat på papiret.

Denne del af lovforslaget svarer til kommuneplanlovens § 6, stk. 1 og stk. 3 (jfr. lov nr. 287 af 26. juni 1975, som ændret ved lov nr. 259 af 8. juni 1979). Denne lovs § 6 lyder i øvrigt således:

»§ 6. Inden udarbejdelsen af et forslag til kommuneplan skal kommunalbestyrelsen offentliggøre en kortfattet redegørelse om hovedspørgsmål og planlægningsmuligheder i det forestående planlægningsarbejde.

Stk. 2. Samtidig med offentliggørelsen sendes redegørelsen til miljøministeren og amtsrådet og inden for hovedstadsområdet tillige til hovedstadsrådet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal forestå en oplysningsvirksomhed med det formål at fremkalde en offentlig debat om planlægningsmålsætning og nærmere indhold.«

I dette forslag til ændring af lov om varmforsyning er der dog ikke regnet med udarbejdelse af oplæg på dette tidspunkt. Der er desuden regnet med en debatperiode på 6 måneder, svarende til normal praksis i forbindelse med kommuneplanlægning, selv om der i kommuneplanloven kun er foreskrevet et minimum på 3 måneder.

Proceduren med en debatperiode på 6 måneder forudses gennemført ved planlægning efter kapitel 2 i lov om varmforsyning, medens der ved planlægning efter lovens overgangsbestemmelser i kapitel 3 ikke forudses nogen obligatorisk debatperiode efter kortlægningen, idet det med beklagelse må erkendes, at det er for sent at indføre en debatperiode på et halvt år i overgangsbestemmelserne. Det skyldes, at kommunerne, der planlægger efter overgangsbestemmelserne, er i fuld gang med planlægningsfasen. En ændring af lovgivningen på dette punkt ville vanskeliggøre arbejdet i de berørte kommuner i en sådan grad, at det ikke ville forbedre varmeplanlægningen, men i stedet skade den.

For det andet at sikre, at der lægges afgørende vægt på den lokale medbestemmelse. Det bør gælde for mindre områder inden for den enkelte kom-